

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21
62101 Lapua
Puh. 06 4335 700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Perjantai 6.7.2018
Aattoseurat klo 18.00
Olli Hallikainen

*Kun mennyt kaikki on
Niin jäljelle jää vain tuo;
Ihmisen ikävä toisen luo*

Tamperelainen lauluntekijä Mikko Alatalo on tehnyt tämän laulun Ihmisen ikävä toisen luo.

Laulussa ihmissuhteessaan epäonnistunut mies katsoo kapakan peilistä itseään eikä oikein tunnista näkemäänsä. Tai ei halua tunnustaa tilannettaan. Elämäkumppani on saanut tarpeekseen ja lähtenyt. Tuntuu että kaikki on mennyt. Lohduttomuus täyttää mielen.

Laulun mies muistelee kariutunutta suhdetta. Hän löytää jotain lohdutusta:

*Mutta yksi seikka tässä sentään lohduttaa
Se että sinä olet voinut mua joskus rakastaa*

Ihminen on ikävöivä olento. Jokaisella meillä on ikävä toisen luo. Tämä kaipuu toisen lähelle elää meissä jokaisessa. Se alkaa vastasyntyneen parkaisusta. Vauvan katse etsii hoitajan katsetta. Itku kertoo läheisyyden ja sylin ikävästä. Tämä sylin ikävä seuraa sisällämme elämän läpi. Elämän eri vaiheissa toistamme tätä kaipuuta: *Lähellesi ikävöin.*

Ihmisen ikävä ja Jumalan kaipuu kulkevat käsi kädessä. Niin kuin sisällämme on ihmisen ikävä, niin meissä on kaipuu suurempaan syliin, Jumalan luo. Joskus tuo kaipuu on näännyttää ihmisen.

Tällaista kokemusta psalmikirjoittaja kuvaa Ps. 42:

*Niin kuin peura janoissaan etsii vesipuroa,
niin minä kaipaen sinua, Jumala.
Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa.*

Psalmikirjoittajalla on saman tyyppinen kokemus kuin alussa kertomallani miehellä. Kaikki on mennyt. Jäljellä on masennus ja kokemus, että Jumalakin on hylännyt. Jumala, kallioni, miksi olet unohtanut minut?

Yksinäisyyden synkkyyden keskellä ihminen etsii valonsädettä. Hän ikävöi lähelle toista, lähelle Jumalaa.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21
62101 Lapua
Puh. 06 4335 700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Erytisesti silloin elämä murjoo, sisällä herää tarve löytää tukea. Kun joutuu luopumaan tärkeästä ihmisestä, tulee suru ja lohdutuksen tarve. Kun elämän tukipilarit järkkyvät eron, kuoleman tai muun menetyksen takia, tulee kaipuu toisen lähelle. Silloin monelle nousee myös Jumala mieleen.

Toisen ihmisen janoa ei sammuttaa kuin toinen ihminen. Jumalan kaipuuta ei voi tyydyttää kuin Jumala itse.

Psalmin kirjoittajalla elää synkkyyden ja masennuksen keskellä hauras toivo ja luottamus. Hän sanoo itselleen:

Odota Jumalaa! Vielä saan kiittää häntä, Jumalaani, auttajaani.

Odota Jumalaa. Jumalan edessä osamme on odottaa ja ikävöidä. Mutta tässä odottamisessa on luottamus. Jumala kyllä tulee lähelle ja kirkastaa kasvonsa, kun hänen aikansa on.

Emme selviä omillamme elämässä. Tarvitsemme toisiamme, tarvitsemme toista ihmistä.

Toinen tamperelainen lauluntekijä Juice Leskinen lauloi myös ihmisen ikävästä ja kaipuusta.

Yksinäisyys ympärillä joskus ottaa hahmon ihmisen Tiedän mitä haluan, tiedän miten vähään kykenen. Yksinäisyys sydämessä katkeriksi pisaroiksi tiivistyy. Siinä yksinäisyyden on seuraus, siinä on sen syy.

Yksinäisyyden keskellä Juice tunnustaa olevansa riippuvainen toisesta:

Olen sinussa kiinni, sinä tiedät vaikka myönnä en. Läheisyyttä kaipaen, rakkauttasi tarvitsen.

Näin moni mies ja nainen joutuu toteamaan. Olen riippuvainen toisen kiintymyksestä ja kumppanuudesta.

Mutta eikö näin voi sanoa myös Jumalalle: *Olen sinussa kiinni, sinä tiedät vaikka myönnä en. Läheisyyttä kaipaen, rakkauttasi tarvitsen.*

Riippuvuutta on vaikea myöntää. Haluamme tulla omillamme toimeen. Kuitenkin tarvitsemme toista. Tarvitsevuuden tunnustaminen on tie toisen ihmisen luo. Kun myönnän tarvitsevani Jumalaa, silloin saatan löytää hänet aivan läheltä.

Juice jatkaa laulussaan:

Kunpa sinut tuntisin paremmin! Silloin ehkä oppisin itsenikin.

Tie Jumalan tuntemiseen kulkee toisen ihmisen kautta. Toisen lähellä opin tuntemaan niin itseäni kuin Jumalaa. Ihmiseksi tulleen Jumalan, Kristuksen lähellä voin myöntää tappioni. Vapahtajan armollisuudesta voin oppia itseni ja toisen armahtamista.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21
62101 Lapua
Puh. 06 4335 700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Joskus voimme kuvitella, että pärjäämme yksin, ilman toista ihmistä. Voimme kuvitella, että tulemme toimeen ilman Jumalaakin.

Elämän helteessä ja yksinäisyydessä huomaamme kuitenkin, ettemme pärjää omillamme. Olemme riippuvaisia toisistamme, vaikka emme sitä myöntäisi. Olen riippuvainen myös Jumalasta.

Olen sinussa kiinni, sinä tiedät vaikka myönnä en. Läheisyyttä kaipaen, rakkauttasi tarvitsen

Olen kiinni Kristuksessa liitettynä häneen jo kasteessa. Hän on ollut lähellä jo silloin kun parkaisin ensi kerran syntymäni hetkellä. Kristus on voinut rakastaa minua joka päivä ja joka hetki siitä eteenpäin. Tässä on toivo, tässä on lohdutus.

Ihmisen osa on luopuminen. Kuten Mikko Alatalo laulaa, aikanaan joudumme jättämään kaiken.

*Kun mennyt kaikki on
Niin jäljelle jää vain tuo;
Ihmisen ikävä toisen luo*

Ihmisen ikävä Jumalan luo. Tämä jää jäljelle, kun kaikki muu ja kaikki on mennyt. Tämän ikävän takia olemme tulleet herättäjäjuhille. Etsimme Vapahtajan Kristuksen kasvoja. Kaipaamme Jumalan kosketusta tämän avaran armon taivaan alla. Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa. Vielä saan kiittää häntä, Jumalaani, auttajaani.

Siunatkoon ja varjelkoon meitä kaikkivaltias ja armollinen Jumala, Isä ja Poika ja Pyhä Henki. Aamen.